

Sygn. akt VII U 2884/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 października 2019 r. w Warszawie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o wysokość renty rodzinnej

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

z dnia 19 kwietnia 2019 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od A. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 2884/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2019 r., znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. , działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 39) przyznał ubezpieczonej A. K. prawo do renty rodzinnej od dnia 16 marca 2019 r., tj. od dnia śmierci męża M. K.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z informacją zawartą we wniosku z dnia 12 kwietnia 2019 r. śmierć M. K. nie była następstwem wypadku w drodze do pracy lub z pracy. W związku z powyższym podstawę obliczenia renty rodzinnej stanowi świadczenie emerytalne, które w chwili śmierci świadczeniobiorcy wynosiło 3.726,93 zł brutto. Na tej podstawie organ rentowy ustalił, że wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.400,18 zł (decyzja organu rentowego z dnia 19 kwietnia 2019 r., znak: (...) k. 19-21, tom III a.r.).

W dniu 31 maja 2019 r. **A. K.** złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 19 kwietnia 2019 r., znak: (...), domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty rodzinnej, wyliczonej w oparciu o wysokość należnej zmarłemu mężowi renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ponadto ubezpieczona wniosła o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że zmarły M. K. miał ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności

do pracy, które to świadczenie wynosiło 4.236,02 zł. Jednocześnie od dnia 30 marca 2004 r. był uprawniony do pobierania emerytury. Zgodnie z decyzjami z dnia 1 marca 2019 r. podstawa wymiaru renty oraz emerytury wynosiła 7.060,72 zł. W wyniku zbiegu prawa do świadczeń zmarłemu przysługiwała emerytura w wysokości 50%, tj. w kwocie 1.859,78 zł oraz renta w wysokości 100%, tj. w kwocie 4.236,02 zł. Ubezpieczona podkreśliła, że renta rodzinna stanowi odpowiedni procent świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu. Wysokość tego procentu uzależniona jest od liczby osób uprawnionych. Jeżeli do renty rodzinnej uprawniona jest wyłącznie jedna osoba – otrzyma ona 85% świadczenia przysługującego zmarłemu: dwie osoby - odpowiednio 90%; trzy lub więcej osób - 95%. W przypadku gdy do renty rodzinnej uprawnione są, co najmniej dwie osoby, renta ulega podziałowi, z tym że dodatki do renty wypłaca się w całości osobom do nich uprawnionym. Jest to kwota emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, którą zmarły pobierał (względnie mógłby pobierać). Jeżeli natomiast zmarły pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, z dniem śmierci następuje przekształcenie tej renty w rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, będącej podstawą do ustalenia renty rodzinnej. Jeżeli jednak zmarły pobierał emeryturę, to podstawą wyliczenia renty rodzinnej jest kwota emerytury. Kwota należnej emerytury będzie też podstawą wyliczenia renty rodzinnej w sytuacji, gdy zmarły żywiciel-rencista spełniał warunki do emerytury, pomimo że nie miał ustalonego prawa do tego świadczenia. Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku pobierania przez zmarłego emerytury w zbiegu ze świadczeniem wymienionym w treści art. 96 ust. 1. Fakt, że zmarły otrzymywał emeryturę powiększoną o połowę renty (lub rentę powiększoną o połowę emerytury) nie oznacza, że uprawnionym do renty rodzinnej będzie przysługiwać procent od całej faktycznej kwoty. Przy ustalaniu podstawy wymiaru renty rodzinnej nie sumuje się kwot świadczeń przysługujących z różnych tytułów i z różnych rodzajowo ubezpieczeń społecznych, natomiast podstawą ustalenia wysokości podstawy renty rodzinnej jest korzystniejsze z przysługujących zmarłemu świadczeń. Ubezpieczona stwierdziła, że z uwagi na fakt, iż zmarły M. K. nie pobierał emerytury w pełnej wysokości 100% i świadczenie to wynosiło 3.726,93 zł, to tym samym podstawę wymiaru renty rodzinnej powinno stanowić świadczenie korzystniejsze, a mianowicie renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 4.236,02 zł. Na poparcie swojego stanowiska ubezpieczona przywołała orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych (odwołanie z dnia 31 maja 2019 r. k. 3-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 10 czerwca 2019 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację, którą posłużył się w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, że renta rodzinna może być wypłacana tylko po jednym świadczeniu, w dodatku po rencie z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy przysługuje tylko w przypadku, gdy zgon nastąpił w związku z wypadkiem. Mając zaś na uwadze, że wypadek przy pracy nie był przyczyną zgonu, wysokość renty rodzinnej stanowi 85% emerytury zmarłego świadczeniobiorcy. Na tej podstawie organ rentowy stwierdził, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona (odpowiedź na odwołanie z dnia 10 czerwca 2019 r. k. 12 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. i M. K. od dnia 7 czerwca 1992 r. byli małżeństwem. Z tego związku małżeńskiego, A. K. ma córkę L. K., urodzoną w dniu (...) W dniu 24 kwietnia 2001 r. M. K., będąc zatrudnionym w Telewizji (...) S.A. z siedzibą w W. doznał wypadku w drodze do pracy. Orzeczeniem z dnia 6 stycznia 2003 r. Lekarz Orzecznik ZUS uznał M. K. za częściowo niezdolnego do pracy wskazując przy tym, że niezdolność ta została spowodowana stanem narządu wzroku. W oparciu o powyższe orzeczenie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 15 stycznia 2003 r. decyzję, mocą, której przyznał M. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy od dnia 11 stycznia 2003 r., tj. od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, na stałe. Do ustalenia podstawy wymiaru renty organ rentowy przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1988 r. do grudnia 1997 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, wynoszący 264,18% i ograniczony do 250% oraz podstawę wymiaru obliczoną przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, tj. 250% przez 1.775,89 zł, tj. kwotę bazową, co dało kwotę podstawy wymiaru świadczenia w wysokości 4.439,73 zł. W kolejnych latach świadczenie było waloryzowane i przeliczanie w oparciu o dodatkowe dokumenty dotyczące przebiegu poszczególnych okresów zatrudnienia. Od dnia 1 marca 2004 r. podstawa wymiaru świadczenia wyniosła 4.686,87 zł, a kwota świadczenia do wypłaty wyniosła 2.812,12 zł. Jednocześnie świadczenie

zostało zwiększone o połowę emerytury, tj. o kwotę w wysokości 1.234,45 zł. Łączna wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła zatem 4.047,00 zł (odpis skrócony aktu małżeństwa k. 29, odpis skrócony aktu urodzenia k. 31, wypis z treści orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k. 33, decyzja z dnia 15 stycznia 2003 r., znak: (...)/25, k. 37 i nast. k. 41, k. 47-49, tom II a.r.).

W dniu 30 marca 2004 r. M. K. osiągnął powszechny wiek emerytalny. W związku z tym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W., decyzją z dnia 5 maja 2004 r., przyznał na jego rzecz prawo do emerytury od wskazanej powyżej daty. Do ustalenia wysokości w/w świadczenia, organ rentowy przyjął przeliczoną podstawę wymiaru renty i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ograniczony do 250%. Podstawa wymiaru obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 250% przez kwotę bazową, tj. 1.775,89 zł, co dało kwotę w wysokości 4.439,73 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji od dnia 1 marca 2004 r. wyniosła 4.686,87 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 28 lat i 11 miesięcy okresów składkowych oraz 8 lat i 2 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury ustalona na dzień 30 marca 2004 r., tj. na dzień nabycia prawa do emerytury wyniosła 2.468,90 zł. Przy ustaleniu wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił do obliczenia składnika emerytury, przysługującego za okresy składkowe i nieskładkowe – podstawę wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy, w wysokości uwzględniającej waloryzację do dnia 1 marca 2004 r. Do obliczenia składnika emerytury, wynoszącego 24% kwoty bazowej, organ rentowy uwzględnił kwotę bazową obowiązującą w dniu 30 marca 2004 r., tj. w dniu nabycia prawa do emerytury. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 2.468,90 zł i została zmniejszona o kwotę 1.234,45 zł, tj. o kwotę określoną w odrębnej decyzji z tytułu zbiegu z rentą. W kolejnych latach świadczenie było waloryzowane i przeliczane. Na dzień 1 lipca 2012 r. łączna kwota świadczenia do wypłaty wyniosła 4.369,92 zł (decyzja z dnia 5 maja 2004 r., znak:(...) (...) k. 10 i nast. k. 11-15, k. 18-23, k. 54-57, k. 63-64 tom I a.r.).

M. K. zmarł w dniu 16 marca 2019r. Zgon nie był następstwem wypadku w drodze do pracy. Na dzień 31 grudnia 2018 r. M. K. pobierał emeryturę w zbiegu z rentą z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, której wysokość wynosiła łącznie 4.831,94 zł (renta z tytułu wypadku 100% w kwocie 4.118,24 zł, emerytura 50% w kwocie 1.808,07 zł, pomniejszone o kwotę zaliczki na podatek – 561,00 zł i składkę zdrowotną – 533,37 zł) (odpis skrócony aktu zgonu, zaświadczenie z dnia 31 grudnia 2018 r. – nienumerowane karty tomu I aktu organu rentowego).

W dniu 12 kwietnia 2019 r., córka M. L. E. K. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o rentę rodzinną po zmarłym w dniu 16 marca 2019 r. ojcu. W treści wniosku wskazała, że śmierć osoby, po której ma być przyznana renta rodzinna nie była następstwem wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub z pracy, a także choroby zawodowej. Do wniosku o rentę nie dołączyła przy tym żadnych dowodów mających wpływ na wysokość świadczenia. W pkt. 5 złożonego wniosku wskazała, że osoba zmarła miała przyznane prawo do emerytury i renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała także, że po przyznaniu prawa do renty rodzinnej zamierza osiągać przychody w wysokości nie powodującej zawieszenia lub zmniejszenia renty. W tej samej dacie analogiczny wniosek o przyznanie świadczenia złożyła także A. K. potwierdzając, że śmierć osoby, po której ma być przyznana renta rodzinna nie była następstwem wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub z pracy, a także choroby zawodowej (wnioski z dnia 12 kwietnia 2019 r. k. 1-10, tom III a.r.).

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2019 r., znak:(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 39) przyznał L. K. prawo do renty rodzinnej od dnia 16 marca 2019 r., tj. od dnia śmierci ojca M. K.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z informacją zawartą we wniosku z dnia 12 kwietnia 2019 r. śmierć M. K. nie była następstwem wypadku w drodze do pracy lub z pracy. W związku z powyższym podstawę obliczenia renty rodzinnej stanowi świadczenie emerytalne, które w chwili śmierci świadczeniobiorcy wynosiło 3.726,93 zł brutto. Na tej podstawie organ rentowy ustalił, że wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.400,18 zł. Analogiczną decyzję organ rentowy wydał w stosunku do A. K. (decyzje organu rentowego z dnia 19 kwietnia 2019 r., znak:(...), k. 19-21, tom III a.r.).

W dniu 31 maja 2019 r. A. K., będąca matką L. K. złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 19 kwietnia 2019 r., znak: (...), domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty rodzinnej, wyliczonej w oparciu o wysokość

należnej zmarłemu mężowi renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy (odwołanie z dnia 31 maja 2019 r. k. 3-4 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 19 kwietnia 2019 r., znak:(...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z dyspozycją art. 6 ust 1 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. nr 199, poz. 1673 ze zm.) renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje dla członków rodziny zmarłego ubezpieczonego lub rencisty uprawnionego do renty z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Z kolei art. 17 ust. 6 powołanej na wstępie ustawy stanowi, że renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w razie śmierci wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rencisty uprawnionego do renty z tytułu niezdolności do pracy. Jak wynika zatem z cytowanych wyżej przepisów renta rodzinna przysługuje członkom rodziny po zmarłym renciście pobierającym rentę z tytułu niezdolności do pracy, jednakże warunkiem koniecznym do przyznania tego świadczenia jest to, aby zgon rencisty nastąpił wskutek wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub w drodze z pracy, a także choroby zawodowej.

W rozpatrywanej sprawie, kluczowe dla jej rozstrzygnięcia znaczenie ma bezsporny fakt, że śmierć męża A. K. oraz ojca L. M. K. nie nastąpiła w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Z okoliczności faktycznych sprawy wynika, że do chwili śmierci w dniu 16 marca 2019 r. M. K. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Ze względu na związek jego częściowej niezdolności do pracy z wypadkiem w drodze do pracy, ostatnio podstawę wypłaty i ustalania wysokości świadczenia rentowego stanowiły przepisy ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1242). Zgodnie bowiem z art. 50 ust. 1 tej ustawy, renty z tytułu niezdolności do pracy przyznane na podstawie przepisów wymienionych w art. 61 (m.in. ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z późn. zm.), stają się rentami w rozumieniu ustawy z dnia 30 października 2002 r. Renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje uprawnionym członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby zawodowej (art. 17 ust. 5 ustawy wypadkowej z 2002 r.) jak również w razie śmierci wskutek wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby zawodowej rencisty uprawnionego do renty z tytułu niezdolności do pracy (art. 17 ust. 6 wymienionej ustawy). Skoro zatem w okolicznościach faktycznych śmierć uprawnionego do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy M. K. nie nastąpiła wskutek wypadku w drodze do pracy, to renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługuje odwołującej. W związku z tym, podstawy obliczenia wysokości przysługującej jej renty rodzinnej nie mogą stanowić przepisy ustawy wypadkowej z dnia 30 października 2002 r.

W zaistniałej sytuacji prawidłowo organ rentowy ustalił prawo do renty rodzinnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i na podstawie przepisów tej ustawy obliczył wysokość przyznanego świadczenia. Zgodnie z art. 73 ust. 1 pkt. 1 tej ustawy renta rodzinna wynosi dla jednej osoby uprawnionej – 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu, przy czym na podstawie art. 73 ust. 2 za kwotę świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu uważa się kwotę emerytury, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a, lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Do chwili śmierci M. K. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy oraz do emerytury w związku, z czym pobierał emeryturę w zbiegu ze w/w rentą, której wysokość wynosiła łącznie 4.831,94 zł (renta z tytułu wypadku 100%

w kwocie 4.118,24 zł, emerytura 50% w kwocie 1.808,07 zł, pomniejszone o kwotę zaliczki na podatek – 561,00 zł i składkę zdrowotną – 533,37 zł). Zakład Ubezpieczeń Społecznych w sposób właściwy ustalił zatem rentę rodzinną w wysokości 85% emerytury zmarłego męża A. K., gdyż tylko tak obliczone świadczenie (wraz z 50% zwiększenia które przysługiwało zmarłemu) jest dla niej korzystniejsze. Brak jest również podstaw do przyjęcia, aby w przypadku pobierania przez zmarłego świadczeń w zbiegu, podstawą ustalania wysokości należnej renty rodzinnej mogła być łączna wysokość świadczeń pobieranych w zbiegu, czy też wysokość wyższego ze zbiegających się świadczeń. Powyższe wynika wprost z zasady określonej w art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którą w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Zasadą jest pobieranie jednego świadczenia, a nie sumy przysługujących świadczeń. Przepis art. 96 ust. 1 ustawy dopuszcza jedynie wyjątki od tej zasady w stosunku do niektórych świadczeniobiorców, w tym inwalidów wojennych i wojskowych, w stosunku do których ustawodawca wprowadził korzystniejszą regulację zbiegu świadczeń w art. 54 ust.1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2015. poz. 840) dopuszczając pobieranie przez inwalidę wojennego i wojskowego, którego inwalidztwo powstało w związku ze służbą wojskową, pobierającemu rentę inwalidzką, który nabył prawo do emerytury, wypłacanie w zależności od jego wyboru: renty inwalidzkiej powiększonej o połowę emerytury albo emerytury powiększonej o połowę renty inwalidzkiej.

Przepis ten o charakterze wyjątkowym, przyznaje zatem dla tej grupy ubezpieczonych pewien przywilej, odmiennie regulując (korzystniej dla tej grupy) pobieranie świadczeń w zbiegu. W pozostałych sytuacjach, w tym tej dotyczącej ubezpieczonej art. 73 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posługując się pojęciem świadczenia dotyczy pobieranej emerytury lub renty, a nie sumy pobieranych przez zmarłego świadczeń. Przepis ten w ogóle nie reguluje zbiegu świadczeń, albowiem te regulacje zawiera dział VII rozdział 3 ustawy (art. 95-99 ustawy). W wyroku z dnia 5 lipca 2001 r. (II UKN 479/00), Sąd Najwyższy wyraźnie podkreślił zasadę pobierania tylko jednego świadczenia i wykluczył możliwość sumowania się kwot świadczeń przysługujących z różnych tytułów i z różnych rodzajowo ubezpieczeń społecznych – do ustalania podstawy wymiaru renty rodzinnej. Podobny pogląd Sąd Najwyższy wyraził również w wyroku z dnia 14 września 2000 r. (II UKN 711/99), gdzie przyjął, że podstawą ustalenia wysokości renty rodzinnej jest tylko jedno z przysługujących zmarłemu świadczeń - emerytura lub renta wypadkowa. Podobne poglądy wielokrotnie wyrażały też sądy powszechne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 listopada 2012 r. III AUa 383/12). Można zatem przyjąć, że przyjęta w orzecznictwie wykładnia w zakresie ustalania wysokości renty rodzinnej od wysokości każdego z zbiegających się świadczeń, do których uprawniony był zmarły – i jej wylizania od korzystniejszego świadczenia (a nie ich sumy) jest utrwalona.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł w pkt. 1 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego, Sąd Okręgowy rozstrzygnął w pkt. 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804), zmienionego następnie rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 września 2017 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 1799), zasądając od odwołującej A. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

(...)

M.St.